

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Johannes Ewalds samlede skrifter

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 380. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ewald06val-shoot-idm140353510535232.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

TIL OVE HØEGH-GULDBERG.

Fra det Øyeblik, da jeg havde givet mig den underd - Frihed at forestille Deres HøyVelbaarnhed min kummerlige Stilling, og i Tillid til Deres bekjendte MenniskeKjærlighed og den besynderlige Beskyttelse, som De værdige Muserne, begyndt at haabe Deres Medynk; har jeg med en større Frihed i Sjælen kundet tage Deel i mine Landsmænds Lyksaligheder - og jeg har begyndt at føle vor gyldne Alders Indflydelse, hvortil Deres HøyVelbaarnhed i meer end en Hensigt, har skjænket vort Norden de første Straaler - Og jeg har ikke kundet føle den uden at opflattes til Sang - Indføds-Retten, dette udødelige Æreminde for vor Regjerings viise Patriotisme, var af sin Natur den første og største Gjenstand, som fortryllede min Muse - Men hvem kan føle den, eller noget af alt det, hvorved de Danske og Norske glæde sig, uden hvert Øyeblik at erindre sig Deres Kongelige Eleve, og hvem kan erindre sig ham, uden at velsigne og prise den Dag, da Himlen skjænkte vort Fædreland, denne store Prinds - Dette er Aarsagen hvorfor jeg har standset mit i en Sang om en af hans besynderlige Velgjerninger, for at synge om ham selv, og af al min Evne at helligholde en Fest, som vist altid vil blive en af de største og kjæreste i Norden - Jeg giver mig den underdanige Frihed, at underkaste denne Sang Deres HøyVelbaarnheds Omdømme, og at bede Dem, ifald De finde den saa stoer en Lykke, 381 værdig, at nedlegge den for hans Kongelige Høyheds Fødder, som et ringe, men velmeent Offer af mit Hjerte, som et Pant paa den Varme, hvormed jeg og enhver Dansk føler hans Velgjerninger -

Af Medynk med min virkelig meget ulykkelige Skjæbne, ville Deres HøyVelbaarnhed tilgive mig, om jeg ved denne Leilighed, besværges Dem om at erindre sig den arme Digter, hvis heele timelige Lyksalighed beroer paa Deres Smil, og som vist med den sandeste og dybeste Ærefrygt er Deres Høyvelbaarnheds